

PESCUIT LA CEAS DE SEARA, IN LUNA LUI BRUMER!

joi, 26 noiembrie 2020

La finele lunii octombrie am decis să mai forțez o ieșire la pescuitul pe strâmbul curcubeu, dar și pe strâmbul fântânel, prezent în zona din Austria unde pescuiesc și sunt afiliat de câțiva ani buni.

Fântânelul fiind un pește foarte minuscule și precaut în alegerea momelii, a trebuit să abordez un stil de pescuit foarte discret, cu momeli în luci de dimensiuni foarte mici. Am plecat de acasă într-o după-amiază foarte târziu, după ce am venit de la lucru și, imediat ce am ajuns în zona unde urma să pescuiesc, am cutat cât se poate de repede un loc promițător și cu speranțe pe măsura

Am ales un loc cu apă lină și adâncimi de aproximativ doi metri, fără maluri abrupte, deoarece am plecat de acasă fără cizme, doar în adidași. Am început primele lansuri cu momeli de dimensiuni foarte mici și de culori închise, deoarece apa râului era aproape cristalină. Iar primii pești capturați erau câțiva pești indigeni pe care i-am eliberat numaidecât deoarece erau limitele legale admise de lege.

După un timp, am schimbat și locul de pescuit, dar și în lucile cu care am pescuit în faza inițială, trecând la un arsenal mai greu în speranța unei capturi memorabile. Mi-am încercat norocul cu în luci de 8 cm și de 10 cm, bineînțeles, toate de culori închise și buline negre. Am avut parte de câțiva pești notabili, cinci la număr, din care am oprit doi, toți prinși la oscilante mari de 8 cm. Doi indigeni și trei pești curcubeu, nu foarte mari, până la un kilogram.

Iar cum legea îmi permite să opresc patru pești rătăcitori pe ziua de pescuit, am mai urcat un pic în amonte râului în speranța vreunei capturi mai frumoase, de ce nu? Mai aveam la dispoziție cam o oră de pescuit, nu numai din cauza întinericului dar și din cauza restricțiilor impuse de legea pescuitului în această zonă.

Am schimbat oscilanta cu un vobler de dimensiuni mari, 8cm, cu buline negre, în speranța vreunei capturi de lostrici care, la rândul ei, este și ea prezentă în această zonă. Am pescuit în zadar la voblere de dimensiuni mari, așa că am schimbat stilul de pescuit și am trecut la în luci de mici dimensiuni. Iar ele mi-au adus spre finalul partidei de pescuit încă două exemplare de pești frumoși și rar întâlniți.

În schimb, cel mai nobil dar și cel mai majestuos pește din lume, lostrica, nu a vrut să facă parte din aventura mea din această după-amiază memorabilă de octombrie. Dar am avut norocul de a prinde câțiva pești frumoși și rar întâlniți, dintre care am oprit patru, pentru tigaie. Iar pentru viitor, sper să mă întorc cât de curând cu puțință la locul faptei, până nu îngheață apa râului. Și, ce nu, un pescuit cu zăpadă pe malul râului, mai ales că în anii trecuți am avut parte de capturi frumoase în lunile noiembrie și decembrie, la lostrici, pești curcubeu și clean. Singurul pește care nu agreează în lucile mele este țiuca, și ea fiind o prezență constantă în zona. Diferența o face, doar, debitul râului care este într-o continuă creștere în această perioadă a anului. Mulțumit în adâncul sufletului de peștii prinși, am plecat numaidecât acasă, deoarece mă aștepta o seară de neuitat, cu pește proaspăt prăjit în untdelemn, cu mămăligă și mujdei de usturoi și, bineînțeles, cu o uic din prune de vară de la Caraova.

Petru Milo_